

ning. Det er jo klart, at der til Grund for den høitærede Ministers forskjellige Forslag ligger en bestemt Tanke, der gaar igjennem dem alle, en bestemt Forudsætning om den Plan for Forsvaret, som den høitærede Minister ønsker at se gennemført i Tilfælde af Krig; men paa samme Maade maa det ogsaa forudsættes, at der bag det ærede Flertals Forslag ogsaa ligger en bestemt Tanke, ogsaa ligger en bestemt Plan, efter hvilken det tror, at Landets Forsvar i det Hele skal ordnes. Derfor mener jeg, at alle disse Lovforslag maa gaa til Landstinget, idet dette da vil have at vælge enten mellem Ministerens eller det ærede Flertals Forsvarsplan, eller efter Omstændighederne at skabe en hel ny Plan. Naar nu i Dag med Hærløven den sidste af de militære Love gaar til Landstinget, saa ligger altsaa disse to Forsvarsplaner for til Valg, men det synes mig, at de foreligge høist forskjellig belyst fra de Sider, hvorfra de ere komne. Den høitærede Minister har, saa vidt jeg skønner, gjort alt Muligt for at komme til en bestemt Erkjendelse om sin Plans Hensigtsmæssighed og har gjort alt Muligt for at sætte Rigsdagens Medlemmer i Stand til at kunne forstaa, ad hvilken Bei han er kommen til sin Opfattelse. Derimod synes det mig, at det ærede Flertal har gjort forholdsvis meget Mindre, for at dets Tanke kan staa fuldstændig klar for Alle. Se vi tilbage, ville vi jo erindre, at den høitærede Minister fra første Færd af søgte at danne sig en Mening derved, at han sammenkaldte Officerer, ikke vilkaarlig, men saaledes, at han valgte dem, om hvilke han vidste, at de repræsenterede forskjellige Anskuelser. Han søgte Officerer, der stode paa det Standpunkt, at Forsvaret af Landet skulde finde Sted i Sjælland; han søgte at finde dem, der troede, at Forsvaret burde koncentreres ved Lillebælt, dem, der troede, at det burde koncentreres ved Storebælt, dem, der holdt paa Sjællands Forsvar, og dem, der udelukkende holdt paa Kjøbenhavns Forsvar. Han søgte Officerer af Flaaden, der maatte forudsættes at staa overveieende paa Flaadens Standpunkt, og han søgte Officerer i Hæren, der maatte forudsættes at staa paa det Standpunkt, at Forsvaret skulde ydes aldeles overveieende af Hæren. Han samlede alle disse Officerer, ikke fordi det var ham om at gjøre at faae en bestemt Anskuelse sat igjennem, men fordi han ønskede, at alle Anskuelser skulde blive hørt, saa at han kunde blive sat i Stand til at vælge det Retteste; og efter at den høitærede Minister derefter havde valgt sit foreløbige Standpunkt, var han saa forsigtig, at han søgte dette Standpunkt prøvet derved, at han forelagde et Raad af Hærens høieste Myndigheder, nemlig Hærens kommanderende Generaler, Chefene for Artilleriet, Ingenieurkorpset og Generalstaben, sine Lanter, for at de kunde prøves; først da udarbejdede han dem endelig, og paa den Maade kom de her til Thinget. Senere har den høit-

ærede Ministers Anskuelse og Forslag været saa ofte gjort til Gjenstand for Behandling i Skrift og i Tale, at der vel ikke turde være nogen som helst Tvivl om, at Enhver, der overhovedet har kunnet og villet forstaa, har havt tilstrækkelig Selvlighed til at kunne danne sig en Mening om dem. Naar nu Sagen gaar til Landstinget, saa har den ærede Ministers Forslag jo det Gode, at de der have ham selv til at være deres naturlige Forsvarer, og han har endda det Held, at der i Landstinget ogsaa sidder et Par Medlemmer, som i Følge deres tidligere Stilling, den ene som Kapitain i Flaaden og den anden som Chef for Artilleriet, have været med til paa et tidligere Standpunkt at slutte sig til hans Forslag. Derfor for ingen Tvivl om, at naar Sagen gaar til Landstinget, vil den høitærede Ministers Forslag kunne blive fuldstændig belyst og fuldstændig forsvaret. Det stiller sig derimod noget tvivlsomt for mig, om det ærede Flertals Forslag, naar de komne til Landstinget, da ogsaa ville staa der fuldt belyste og fuldt forklarede. Det ærede Flertal har jo ikke nogen særlig Repræsentant i Landstinget; det ærede Flertals Forslag er jo, som bekendt, fremkommet fra de 8 Herrer Medlemmer af Udvalget her i Thinget, og det vil derfor ikke kunne forundre, at det ærede Flertals Forslag baade har været og maa ske fremdeles kan blive gjort til Gjenstand for Misforstaaelse. Vi have jo af Forhandlingerne i Landstinget set, at det store Lovforslag, der tilsigtede at tildele Hæren og Flaaden en Bevilling, i den Skikkelse, i hvilken det var bleven vedtaget efter det herværende Udvalgsflertals Forslag, og i hvilken det her i Salen af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) blev kaldt det store og loyale Tilbud, som var gjort til Regjeringen og Landstinget vedrørende Forsvarsøsefening — at dette saaledes omsformede Lovforslag jo af et enkelt Medlem i Landstinget i den Grad er bleven misforstaaet, at han har foreslaet at forandre Lovforslagets Titel til at kaldes Lovforslag, som „negter“ Bevilling til Hær og Flaade. Vi have jo ogsaa set, da Loven om Søværnets Ordning var til Behandling i Landstinget, at det, der maatte betragtes som det ærede Udvalgs Flertals Stolthed, nemlig dets Forslag til at erstatte den nuværende Officerskoles yngste Klasse med forskjellige private Instituter, hvorfra Tilgangen til Søofficersstanden skulde rekrutteres, i det andet Thing er blevet betegnet endog som et „Mordforsøg paa Flaadens Kampdygtighed“. Jeg har en Frygt for, at naar dette Forslag om Hærens Ordning, som nu er til 3die Behandling her, kommer over i Landstinget, det da vil være udsat for en lignende Misforstaaelse; jeg har en Frygt for, at man ogsaa muligvis der kunde kalde det et „Mordforsøg paa Hærens Kampdygtighed“, og det skulde ikke undre mig, om et eller andet Medlem maa ske endog saa vilde foreslaa det om-